

Voor al uw feesten (5) : Ontmoet de ware p

„Koken op d

■ Philippe Derluyn (42) beschrijft zichzelf als een *'ordinary guy'*. Maar wanneer hij DJ is ondergaat hij een ware metamorfose : dan wordt de doodgewone Philippe de populaire Harry. Op muzikaal vlak verdiende hij jaren aan een stuk zijn strepen, maar in '92 stopte hij ermee en trok naar Limburg. Na een lange sabbatperiode is Harry terug in de Rodenbachstad en besluit hij de (micro)draad opnieuw op te nemen.

Philippe, alias Harry, zette in 1978 zijn eerste stappen in radioland. „Toen de piratenzenders verdwenen wou ik ook eens radio maken. Ik ben toen op vrijwillige basis begonnen met de ziekenomroep Horizon. Dat was heel amateuristisch, maar wel verzorgd en 'af'. Ik was toen pas 18 jaar, en eigenlijk nog een snotneus”.

Philippe had het geluk van zijn hobby zijn beroep te kunnen maken. „Radio Alpine deed mij een geweldige voorstel. Ik mocht dagelijks op antenne met mijn eigen radioprogramma's, zoals *'Stofzuiger'*. Dat was een programma in de stijl van Vitaya, maar dan op de radio”.

Daardoor kwam hij in contact met ontelbare bedrijven en bekenden uit het showbizwereldje. Harry werd een deel van zijn bestaan. „Het hoogtepunt was ongetwijfeld een ontmoeting met Jean 'Toots' Thielemans in het Casino van Knokke tijdens een bedrijfsmeeting. Aanvankelijk zou Toots een drietal nummers brengen, maar uiteindelijk trad hij anderhalf uur op voor het beperkte publiek van ongeveer 40 personen. Iedereen, de meesten gehuld in das en kostuum, zaten mee te swingen. Je had het moeten meemaken !”

„Ook het Diamond Awards Festival in het Antwerpse Sportpaleis was de moeite. Daar ontmoette ik Chris Rea, Franky Goes To Hollywood en The Jacksons. Of je me nu gelooft of niet, ik kan het niet bewijzen. Op de foto gaan met hen of een handtekening vragen was taboe”.

Het Mona Lisa-effect

Harry luisterde vele feesten en manifestaties op met 'dance'-muziek en 'all time hits', maar wie vroeger een bezoekje bracht aan de *Peegie* herinnert zich hem zeker. „Ik deed echt alles om het publiek in de juiste stemming te brengen. Als je DJ bent, moet je meer doen dan alleen maar plaatjes draaien. Je moet ook contact hebben met het publiek. Je moet iedereen de indruk geven dat je naar hen kijkt, een soort Mona Lisa-effect dus. Maar ook de mensen moeten kijken naar de DJ ! Ik deed soms echte stunts. Omdat ik jarig ben op Sinterklaasdag, loodste ik eens een ezel binnen in de zaal waar ik die avond draaide. Ook gebruikte ik al mijn micro als lasso. Met alle gevolgen van dien : hij belandde tegen één of ander voorwerp en was op slag stuk. (lacht) Of een potje koken op mijn discobar,

Philippe Derluyn poseert trots naast enkele foto's : „Het zijn mooi

waarom niet ? Wanneer ik zie dat het publiek in een zekere sfeer verkeert, dan voel ik de adrenaline door mijn lijf stromen. Het is zelfs bijna zo goed als een orgasme beleven !” (lacht)

„Dat is het probleem bij veel diskjockeys. Ze beschikken niet over die *'vibes'*. Ook belangrijk is dat je rekening houdt met de muziekkeuze van het publiek. Als je nu Marco Borsato niet draait, is hun avond niet geslaagd. Maar als

je vroeger een Nederlandstalige plaat oplegde, dan werd je onmiddellijk bestempeld als een durver. Zo kreeg ik eens het bezoek van Koen Wauters. Hij had toen net de single 'Anne' uit met Clouseau. Hij kwam de zaal binnen omdat ik zijn plaatje aan het draaien was. Niemand van het cliënteel had oog voor hem, terwijl hij nu niet buiten zou raken zonder lege viltstift. Een week later haalde 'Anne' van Clouseau Tien om te Zien. Pas dan